

367. Благородни-те, кои-то са воспринимателни и сладкорѣчиви, придобиватъ двѣ добрини: една-та содѣлвати по свѣтло своето благородіе, и друга-та що получаватъ честь, и слава по голѣма отъ чловѣцы-те.

368. Совершенство-то на чловѣка состои въ три нѣща: въ да сохранява вѣрность-та си, и въ да е терпѣливъ въ злополучіе-то си; и въ да ся управлява разумно.

269. Толкова е питовна камила-та (велблюдъ), щото едно дѣтенце може да я води за водило то до сто миль далѣко; обаче ако бы дѣте-то да я заводи въ единъ опасенъ путь, тя ся запира, и не слуша вече. Това обяснява намъ, какъ трѣба да оставиме сладкость-та, когда е нужна жестокость-та.

370. Понеже свѣта не е друго, развѣ едно приминуваніе, трѣба поне да ходиме така, щото наши-те послѣдователи да казватъ добро за насъ.

371. Единъ господарь, кой-то не има правда, е като една рѣка, коя-то не има вода.

372. Както многовидни-те ястія са безполѣзни едному болному, така и вси-те совѣтованія, увѣщанія, и поученія не ползуютъ оногова, кой-то е ослабленъ отъ любовь камъ свѣтски-те работы.